

คำปฏิญาณและกฎของลูกเสือ

ความหมายของคำปฏิญาณและกฎของลูกเสือ

คำปฏิญาณ : การให้คำมั่นสัญญาด้วยความสุจริตใจ

กฎของลูกเสือ : ข้อกำหนด หรือข้อตกลงที่เป็นแนวทางสำหรับให้ลูกเสือได้ปฏิบัติ

คำปฏิญาณของลูกเสือ

ด้วยเกียรติของข้า ข้าสัญญาว่า

ข้อ 1 ข้าฯ จะจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

ข้อ 2 ข้าฯ จะช่วยเหลือผู้อื่นทุกเมื่อ

ข้อ 3 ข้าฯ จะปฏิบัติตามกฎของลูกเสือ

กฎของลูกเสือ

ข้อ 1 ลูกเสือมีเกียรติเชื่อถือได้

ข้อ 2 ลูกเสือมีความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และ
เชื่อตรงต่อผู้มีพระคุณ

ข้อ 3 ลูกเสือมีหน้าที่กระทำตนให้เป็นประโยชน์และช่วยเหลือผู้อื่น

ข้อ 4 ลูกเสือเป็นมิตรของคนทุกคนและเป็นพี่น้องกับลูกเสืออื่นทั่วโลก

ข้อ 5 ลูกเสือเป็นผู้สุภาพเรียบร้อย

ข้อ 6 ลูกเสือมีความเมตตากรุณาต่อสัตว์

ข้อ 7 ลูกเสือเชื่อฟังคำสั่งของบิดามารดาและผู้บังคับบัญชาด้วยความเคารพ

ข้อ 8 ลูกเสือมีใจร่าเริงและไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก

ข้อ 9 ลูกเสือเป็นผู้มัธยัสถ์

ข้อ 10 ลูกเสือประพฤติชอบด้วยกาย วาจา ใจ

ความสำคัญของคำปฏิญาณและกฎของลูกเสือ

คำปฏิญาณและกฎของลูกเสือเป็นรากฐานสำคัญมากสำหรับการลูกเสือ เป็นหัวใจของการลูกเสือเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเป็นพี่น้องลูกเสือทั่วโลก ถ้าไม่มีคำปฏิญาณและกฎเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวผูกใจ และจงใจแล้ว การลูกเสือก็จะกลายเป็นเรื่องเล่น ๆ ไม่มีกฎเกณฑ์ ไม่มีระเบียบ ปราศจากความหมายใด ๆ แต่หากได้ประพฤติปฏิบัติ ตามอย่างมั่นคงและเชื่อมั่นแล้ว ผู้นั้นจะได้รับผลดีแก่ตัวเอง ทำให้เป็นคนดี มีศีล มีสัตย์ มีความจงรักภักดีต่อผู้มีคุณ ต่อชาติบ้านเมือง อุทิศความสุขส่วนตน เพื่อประโยชน์สุขของผู้อื่น อดทนมีระเบียบวินัย บังคับใจตนเองได้ อยู่ใน กรอบประเพณีอันดีงาม ไม่เป็นตัวที่จะก่อให้เกิดความยุ่งยากใด ๆ ในบ้านเมือง จึงเป็นที่กล่าวได้ว่าการลูกเสือนั้น เป็นกำลังส่วนหนึ่งในการสร้างความมั่นคงให้แก่ประเทศชาติ

ประเทศที่เป็นสมาชิกของสมาชิกลูกเสือโลก จะต้องกำหนดให้มีคำปฏิญาณและกฎของลูกเสือสำหรับ ลูกเสือของตน โดยอนุโลมตามหลักการที่กำหนดไว้ในธรรมนูญของสมาชิกลูกเสือโลก ประเทศใดจะกำหนดกี่ข้อ ก็ได้ เช่น ของอังกฤษมี 7 ข้อ สหรัฐอเมริกา มี 12 ข้อ ส่วนไทย มี 10 ข้อ อนุโลมตามบทบัญญัติของลูกเสือโลก สำหรับลูกเสือสำรองนั้นมี 2 ข้อ อุดมการณ์อย่างเดียวกัน แต่ท่อนออกมาใช้ภาษาง่าย ๆ สำหรับเด็กเล็ก ๆ จะเข้าใจได้

ในคำปฏิญาณและกฎของลูกเสือจะไม่มีคำว่า "อย่า" หรือ "ต้อง" คือไม่มีการ "ห้าม" หรือ "บังคับ" แต่เป็น คำปฏิญาณหรือคำมั่นสัญญาที่ลูกเสือและผู้บังคับบัญชาลูกเสือได้กล่าวรับรองด้วยเกียรติของตนเอง และด้วยความ สมัครงใจ ถ้าจะพิจารณาดูให้ละเอียดถี่ถ้วนแล้ว จะเห็นได้ว่าคำปฏิญาณและกฎของลูกเสือทุกข้อ สอดคล้องกับ หลักศีลธรรมของศาสนาทุกศาสนา

เยาวชนในปัจจุบันถูกผลักดันด้วยอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมนานาประการ เช่น การโฆษณาชวนเชื่อ การที่ พ่อแม่ปล่อยให้ลูกทำอะไรได้ตามใจชอบ การแสดงความไม่ซื่อสัตย์เล็ก ๆ น้อย ๆ การทำตามใจตนเอง ความแตกต่าง กันระหว่างขบวนการลูกเสือกับหน่วยงานเยาวชนอื่น ฯลฯ

ความสมัครงใจเป็นสมาชิก เป็นเหตุทำให้การกล่าวคำปฏิญาณต้องขึ้นต้นด้วยคำว่า "ด้วยเกียรติของข้าฯ ข้าฯ สัญญาว่า" ที่ใครจะกล่าวได้เช่นนี้ ไม่ใช่เรื่องที่ย่ายนัยและในการที่จะปฏิบัติตามคำกล่าวนี้แล้วยังเป็นการยากมากด้วย ลูกเสือจะต้องสำนึกว่าเขากล่าวคำปฏิญาณด้วยความสมัครงใจของเขาเอง เขาจะต้องสำนึกและเข้าใจด้วยว่าผู้ที่เรียก ได้ว่า "เป็นคนจริง" เพื่อให้ผู้อื่นนับถือและเชื่อถือได้นั้นจะต้องเป็นผู้ที่รักษา คำพูด กล่าวคือว่า ถ้าได้สัญญาว่าจะทำ อย่างไม่แล้วจะต้องทำเหมือนปากพูดทุกอย่าง ฉะนั้น เวลาจะกล่าวคำปฏิญาณ เราจะยกยกรหัสด้วยเสมอ ผู้กำกับเองต้อง ทำตัวอย่างที่ดีให้ลูกเสือเห็นและเกิดความศรัทธา มิฉะนั้นก็เป็นการยากที่จะหวังให้ลูกเสือรักษาคำมั่นสัญญานั้น ได้

การจงรักภักดี ต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ เป็นหน้าที่อันสำคัญที่ผู้เป็นลูกเสือและผู้บังคับบัญชาลูกเสือ พึงถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด

การช่วยเหลือผู้อื่น ควรเป็นหลักการที่ลูกเสือทุกคนถือเป็นแนวปฏิบัติเสมอไป ยิ่งเป็นลูกเสือรุ่นโตด้วยแล้ว ควรจะได้ปฏิบัติในเรื่องการช่วยเหลือผู้อื่นนี้ให้มาก

กฎของลูกเสือ แต่ละข้อ มีขอบข่ายของการแปลความหมาย ซึ่งจะแตกต่างกันตามวัยของลูกเสือ การแปลความหมายและการอธิบายของลูกเสือแต่ละชื่อนั้น ต้องกระทำอยู่เรื่อยไป กฎของลูกเสือบางข้อ ทำให้ ลูกเสอรุ่นโตบางคน รู้สึกว่าจะปฏิบัติตามได้โดยไม่สนใจนัก ฉะนั้นผู้กำกับจะต้องอธิบายให้ชัดเจน เพื่อให้ ลูกเสือได้มีความเข้าใจอย่างแท้จริง แต่ว่าคนอธิบายแม้จะมีขนาดใด ก็ไม่เท่ากับตัวอย่างที่ดีที่ผู้กำกับปฏิบัติให้ ลูกเสือเห็นลูกเสือจะได้ถือเป็นเยี่ยงอย่าง เป็นบรรทัดฐานที่จะถือปฏิบัติต่อไป

ผู้กำกับลูกเสือ จะเพิ่มพูนเพื่อให้มีความเข้าใจคำปฏิญาณและกฎทุกข้ออย่างลึกซึ้ง ซึ่งจะทำให้โดยอาศัยวิธี

1. อ่านหาความรู้จากหนังสือ
2. อธิบายหรือกับผู้กำกับคนอื่น ๆ
3. พบเหตุการณ์ในประจำวัน ต้องนำมาหารือกันในระหว่างผู้คุ้มกัน
4. หาเวลาค้นคว้าพิจารณากฎแต่ละข้อโดยละเอียด
5. เข้าร่วมการฝึกอบรมเฉพาะเรื่อง
6. ฟังข้อสนทนาของผู้อื่นแล้วนำมาคิด
7. สังเกตจากการกระทำของเด็ก
8. ฟังเด็กเมื่อเด็กพูดกับเรา

วิธีที่จะช่วยให้ลูกเสือเข้าใจคำปฏิญาณและกฎของลูกเสือ

ผู้กำกับลูกเสือ สามารถช่วยให้ลูกเสือในกองของตนได้เข้าใจคำปฏิญาณและกฎอย่างถ่องแท้ และอาจทำได้โดย

1. ชี้แจงความหมายของคำปฏิญาณและกฎลูกเสือให้ลูกเสือเข้าใจ
2. สนทนากับลูกเสือในข้อปัญหาและคติธรรมต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความสว่าง
3. จัดกิจกรรมให้ลูกเสือได้ปฏิบัติและค้นคว้าด้วยตนเองบ่อย ๆ
4. ปฏิบัติตนให้เป็นตัวอย่างที่ดีแก่ลูกเสือ

ผู้กำกับลูกเสือ ปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างที่ดีนั้น ควรปฏิบัติตนเป็นไปในแนวดังนี้

เกี่ยวกับการบังคับบัญชา

- คือการที่ผู้กำกับปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับ เช่น แต่งเครื่องแบบที่ถูกต้อง
- ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของสังคม
- ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของบ้านเมือง

เกี่ยวกับการทำดีที่สุด

- ทำตามคำสั่งอย่างเดียว ไม่เป็นการเพียงพอ ต้องแสดงตัวอย่างด้วยการทำดีที่สุด
- เตรียมพร้อมที่จะต่อสู้กับความยากลำบาก เพื่อประโยชน์ของผู้อื่น
- ปฏิบัติธุรกิจด้วยความเต็มใจและซื่อสัตย์ ไม่ลัถและเสียไม่ได้

เกี่ยวกับความคิดริเริ่ม

- ทำงานโดยมีต้องคอยให้ใครขอร้อง
- เสนอช่วยเหลือผู้อื่นทั้งส่วนบุคคลและส่วนรวม
- มีความรู้สึกไวต่อความต้องการของผู้อื่น
- แสวงหาความรู้ ความสามารถ เสริมทักษะ เพื่อช่วยเหลือผู้อื่น
- เตรียมเรื่องที่จะปฏิบัติงานและปฏิบัติตามที่รับผิดชอบ

เกี่ยวกับการปฏิบัติตนเป็นส่วนตัว

- แสดงการคารวะต่อบุคคลอื่น
- มีความเคารพตนเอง
- มีความคำนึงถึงครอบครัว ถึงเพื่อนของตน
- มีใจเป็นธรรม เมื่อมีเรื่องเกี่ยวข้องกับเด็ก

เกี่ยวกับการมีเจตคติที่ดี

- มองสถานการณ์ที่ยุ่งยากในด้านนี้
- มองหาสิ่งที่ดีที่สุดในทุก ๆ คน
- มองเห็นทุกสิ่งในทางที่ดี อดทนที่จะมองหาปัญหาและความยุ่งยาก
- มีความเชื่อและไว้วางใจเด็ก

ในสาส์นฉบับสุดท้ายของ บี-พี ที่เขียนถึงลูกเสือทุกคนไว้ก่อนที่จะตาย มีปรากฏในข้อหนึ่งว่า

"จงยึดมั่นในคำปฏิญาณของลูกเสือของเธอไว้เสมอ"

ความหมายของกฎของลูกเสือแต่ละข้อ ชื่อนำเสนอเพื่อเป็นแนวทางในการนำไป ปฏิบัติหรือสั่งสอน อบรมสมาชิกในกองลูกเสือ

กฎลูกเสือข้อ 1 “ลูกเสือมีเกียรติเชื่อถือได้” (A Scouts honour is to be Trusted)

กฎข้อนี้หมายความว่า ลูกเสือเป็นผู้พูดจริง ทำจริง และเป็นที่น่าไว้วางใจของผู้อื่น ถ้าจะเปรียบเทียบกับทางพระพุทธศาสนา กฎข้อนี้จะคลุมถึงศีลข้อ 2 ห้ามลักทรัพย์ ศีลข้อ 3 ห้ามผิประเพณี ภรรยาของผู้อื่น และศีลข้อ 4 ห้ามพูดเท็จ **เรื่องเกียรติของลูกเสือ** นี้ทางลูกเสือถือว่าเป็นเรื่องสำคัญมาก และได้มีการฝึกอบรมมนิสัยลูกเสือนับตั้งแต่ลูกเสือสำรองเป็นต้นมา จนถึงลูกเสือชาวบ้าน ให้พยายามรักษาเกียรติของลูกเสืออย่างดีที่สุด คือ กระทำแต่ความดี ซื่อสัตย์สุจริต และทำตนให้เป็นที่เชื่อถือของผู้อื่น พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าฯ ได้พระราชทานคติพจน์ให้แก่คณะลูกเสือแห่งชาติไว้ว่า **“เสียชีพอย่าเสียสัตย์”** ในเรื่องนี้สมควรกล่าวด้วยว่า ลูกเสือไทยโดยทั่วไปได้ปฏิบัติตามกฎข้อนี้เป็นอย่างดี จนได้รับคำยกย่องนับถือจากประชาชนโดยทั่วไป

กฎลูกเสือข้อ 2 “ลูกเสือมีความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และซื่อตรงต่อผู้มีพระคุณ (A Scout is loyal)

กฎข้อนี้หมายความว่า ลูกเสือมีความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ นั้น มีปรากฏในคำปฏิญาณของลูกเสือแล้ว แต่ที่นำมาเน้นไว้ในกฎของลูกเสืออีกก็เพราะเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญมาก เกี่ยวกับความสามัคคีของคนในชาติ และความมั่นคงของชาติบ้านเมือง โดยเฉพาะเรื่องศาสนา ลูกเสือจะนับถือศาสนาใด ๆ ก็ได้ ยิ่งกว่านั้น ในการฝึกอบรมลูกเสือทุกประเภท จะมีการเน้นถึงความสำคัญของศาสนา และส่งเสริมให้ลูกเสือนับปฏิบัติตามพิธีกรรมและคำสั่งสอนของศาสนาที่ตนนับถือ ส่วนชาติ และพระมหากษัตริย์นั้น เป็นจุดรวมของความสามัคคีของคนทั้งชาติ ส่งเสริมความเป็นเอกราชของชาติไทย ดังนั้น ความจงรักภักดีต่อชาติ และพระมหากษัตริย์ จึงเป็นหลักที่สำคัญอย่างหนึ่งของลูกเสือในฐานะที่เป็นพลเมืองดี และเป็นกำลังส่วนหนึ่งของชาติบ้านเมืองและข้อความในตอนท้ายของกฎลูกเสือข้อที่ 2 ที่ว่าลูกเสือซื่อตรงต่อผู้มีพระคุณนั้น หมายความว่าลูกเสือเป็นผู้มีความกตัญญูกตเวที คือรู้จักบุญคุณและตอบแทนผู้มีพระคุณแก่ตน เช่น พ่อ แม่ และครูบาอาจารย์ เป็นต้น เรื่องนี้ก็สอดคล้องกับหลักธรรมของพระพุทธศาสนาที่ว่า ความกตัญญูกตเวทีเป็นเครื่องหมายของคนดี

กฎลูกเสือข้อ 3 “ลูกเสือมีหน้าที่กระทำตนให้เป็นประโยชน์และช่วยเหลือผู้อื่น”

(A Scouts duty is to be useful and to help others)

กฎข้อนี้หมายความว่า ลูกเสือเป็นผู้ขยันขันแข็งในการทำงาน และนอกจากจะทำงานของตนแล้ว ยังหาโอกาสช่วยเหลือผู้อื่นอีกด้วย ตามหลักของลูกเสือถือว่า ลูกเสือมีหน้าที่บำเพ็ญตนเป็นพลเมืองดี ซึ่งมีคุณลักษณะที่สำคัญ 4 ประการ คือ เป็นคนมีเกียรติเชื่อถือได้ สามารถบังคับใจตนเอง รู้จักพึ่งตนเอง ทั้งสามารถและเต็มใจที่จะช่วยเหลือผู้อื่นตลอดจนชุมชน หมู่คณะ และชาติบ้านเมือง เรื่องการบำเพ็ญประโยชน์ต่อผู้อื่น โดยมีได้หวังผลประโยชน์ตอบแทนนี้ เป็นจุดเด่นอย่างหนึ่งของลูกเสือ ซึ่งได้รับการยกย่องนับถือจากประชาชนโดยทั่วไป ตัวอย่างที่เห็นได้ง่ายคือ ลูกเสือจราจร ซึ่งทำหน้าที่ช่วยเหลือตำรวจจราจร ในการควบคุมการจราจรตามท้องถนน และให้ความปลอดภัยแก่คนเดินเท้าที่จะข้ามถนน

กฎลูกเสือข้อ 4 “ลูกเสือเป็นมิตรของคนทุกคนและเป็นพี่น้องกับลูกเสืออื่นทั่วโลก”

(Scout is a friend to all and a brother to every other Scout)

กฎข้อนี้หมายความว่า ลูกเสือไม่เป็นศัตรูกับผู้หนึ่งผู้ใด และเป็นธรรมเนียมของลูกเสืออย่างหนึ่งก็คือว่า ลูกเสือทุกคนเป็นพี่น้องกัน โดยไม่คำนึงถึงประเทศ เชื้อชาติ ศาสนา หรือฐานะของแต่ละคน เรื่องนี้ก็สอดคล้องกับธรรมเนียมและประเพณีไทย ดังจะเห็นได้จากที่พ่อ แม่ ของเด็ก สอนให้เด็กเรียกผู้ใหญ่ที่คุ้นเคยว่า พี่ ป้า น้า อา หรือ ปู่ ย่า ตา ยาย เป็นต้น ส่วนทางพุทธศาสนาก็มีหลักธรรมข้อหนึ่งที่ว่า วิสสาสา ปริมา ญาติ คือความคุ้นเคยเป็นญาติอย่างสนิท

กฎลูกเสือข้อ 5 “ลูกเสือเป็นผู้สุภาพเรียบร้อย” (Ascout ti Cousteous)

กฎข้อนี้หมายถึง ความสุภาพเรียบร้อยในการแต่งกาย ความประพฤติและกิริยาวาจา ตลอดจนความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น รวมทั้งความเกรงใจ ซึ่งเป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งของคนไทย

กฎลูกเสือข้อ 6 “ลูกเสือมีความเมตตา กรุณาต่อสัตว์” (A Scout is a Friend to animals)

กฎลูกเสือข้อนี้ มีความหมายสอดคล้องกับศีลข้อหนึ่ง ที่ห้ามฆ่าสัตว์ และมีความมุ่งหมายให้ลูกเสือมีความเมตตา กรุณาต่อสัตว์เลี้ยงของตน เช่น สุนัข แมว หรือ นก ก็จะต้องดูแลสัตว์เลี้ยงเหล่านั้นไม่ให้หิวอดอาหาร กับทั้งจะต้องละเว้นจากการทรมานสัตว์ เช่น การกัดปลา และชนไก่ เป็นต้น

กฎลูกเสือข้อ 7 “ลูกเสือเชื่อฟังคำสั่งของบิดา มารดา และผู้บังคับบัญชาด้วยความเคารพ”

(A Scout obeys orders of his parents patrol leader of Scoutmaster with out question)

กฎลูกเสือข้อนี้ มีความสอดคล้องกับประเพณีของไทย และถ้าพูดตามภาษาสมัยใหม่ ก็อาจกล่าวได้ว่า ลูกเสือเป็นผู้ที่อยู่ในระเบียบวินัย การโต้แย้งบิดา มารดา หรือผู้บังคับบัญชา นั้น ตามคตินิยมในสมัยปัจจุบันเป็นเรื่องที่อาจทำได้ เมื่อมีเหตุผลสมควร แต่การโต้แย้งนั้นจะต้องกระทำด้วยความเคารพและในประการสุดท้าย ผู้น้อยโดยปกติจะต้องเชื่อฟังผู้ใหญ่ ครอบครัวหรือบ้านเมืองจึงอยู่ในปกติสุข

กฎลูกเสือข้อ 8 “ลูกเสือมีจิตใจร่าเริงและไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก”

(A Scout Smiles and whistles under difficulties)

วิธีการฝึกอบรมลูกเสือที่ถูกต้องคือ ผู้ให้การฝึกอบรมจะต้องหาทางให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้รับความสนุกสนานเบิกบานใจบ้าง เช่น ให้มีการร้องเพลง หรือเล่นเกมต่าง ๆ เป็นต้น ข้อนี้ก็ถูกกับนิสัยคนไทยเรา ซึ่งรักสนุกในเวลาเดียวกัน ผู้ที่เป็นลูกเสื่อย่อมไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก และแม้จะต้องเผชิญกับความยากลำบากบ้าง ก็ต้องอดทนและทำใจให้ร่าเริงอยู่เสมอ เช่น ในระหว่างการฝึกอบรม ผู้เข้ารับการฝึกอบรม จะต้องอดทนและทำใจให้ร่าเริงอยู่เสมอ เช่น ในระหว่างการฝึกอบรม ผู้เข้ารับการฝึกอบรม จะต้องอดทนต่อความยากลำบากในเรื่องที่พัก และการรับประทานอาหาร ซึ่งคงจะไม่สะดวกสบายเหมือนกับอยู่ที่บ้านของตนเอง แต่การเผชิญกับความยากลำบากในบางโอกาสนั้น เป็นของดี เพราะจะทำให้เรามีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น กับทั้งทำให้เรารู้จักอดทนและสามารถเผชิญกับความยากลำบากในการดำเนินชีวิต ซึ่งคนเราจะต้องประสบเป็นครั้งคราว โดยไม่อาจหลีกเลี่ยงได้

กฎของลูกเสือข้อ 9 “ลูกเสือเป็นผู้มัธยัสถ์” (A Scout is Thrifty)

กฎลูกเสือข้อนี้สอนให้ลูกเสารู้จักคุณค่าของเงิน ถนอมสิ่งของเครื่องใช้ หมั่นซ่อมแซมพัสดุที่ชำรุดเสียหาย ให้อยู่ในสภาพที่พอใช้การได้ต่อไป ประหยัดค่าใช้จ่ายไม่ฟุ่มเฟือย และแบ่งเงินที่ได้ส่วนหนึ่งฝากไว้ในธนาคาร หรือธนาคารออมสิน เพื่อจะได้นำออกมาใช้จ่ายเมื่อถึงคราวจำเป็น ตลอดจนรู้จัก ประหยัดเวลา ไม่ปล่อยให้เสียไปโดยเปล่าประโยชน์ เรื่องนี้ก็สอดคล้องกับหลักธรรมของพระพุทธศาสนาที่สอนให้คนขยันในการทำมาหากิน และรู้จักประหยัดรักษาทรัพย์สินที่หามาได้

กฎลูกเสือข้อ 10 “ลูกเสือประพฤติชอบด้วยกาย วาจา ใจ”

(A Scout is clean in thought word and deed)

กฎข้อนี้เป็นบทสรุปรวมยอด คือ ให้กระทำแต่ความดี ละเว้นความชั่วและทำใจให้สงบบริสุทธิ์ ตรงกับหลักธรรมในพระพุทธศาสนา คือ กุศลกรรมบท 10 ซึ่งประกอบด้วย กายสุจริตคือ เว้นจากการฆ่าสัตว์ เว้นจากการลักทรัพย์ และเว้นจากการผิดประเพณีบุตรภรรยาผู้อื่น วชิสุจริต 4 คือ เว้นจากการพูดเท็จ พูดส่อเสียด เว้นจากการคำหาญ และเว้นจากการพูดเพ้อเจ้อ มโนสุจริต 3 คือ ไม่โลภ อยากได้ของเขา ไม่พยายามปองร้ายเขา และมีสัมมาทิฐิ เห็นชอบตามคลองธรรม